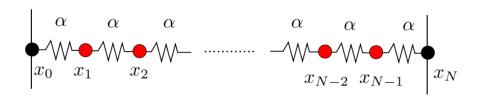
Wydział, kierunek:	Imię i nazwisko:	Rok:	Grupa:
WFiIS, FT	Marcin Mikołajczyk	3	2
Data wykonania:	Data oddania:		OCENA:
24 czerwca 2025	24 czerwca 2025		

Projekt 4: Dynamika jednowymiarowego łańcucha atomów

1 Wstęp teoretyczny

Celem laboratorium jest analiza dynamiki jednowymiarowego łańcucha atomów z wykorzystaniem formalizmu Lagrange'a. W szczególności badamy propagację zaburzeń i zjawisko rezonansu mechanicznego w łańcuchu atomowym. Dzięki numerycznej symulacji ewolucji czasowej układu możemy śledzić zmiany energii kinetycznej, potencjalnej i całkowitej, a także obserwować zachowanie poszczególnych atomów w czasie.

Analizowany łańcuch atomów pokazano na rysunku 1. Zakładamy, że każdy atom ma masę m. Położenia atomów opisane są funkcjami $x_i(t)$. W stanie spoczynku położenia atomów opisuje zależność $x_{i,0} = \Delta \cdot i, \ i = 0,1,\ldots,N$, gdzie Δ jest równowagową odległością międzyatomową. Położenia dwóch skrajnych atomów są ustalone: $x_0 = 0$ oraz $x_N = x_{\text{max}}$. Każdy atom oddziałuje sprężyście tylko ze swoim lewym i prawym sąsiadem, przy czym w stanie równowagi oddziaływania znikają.

Rysunek 1: Jednowymiarowy łańcuch atomów. [1]

Energia potencjalna pary atomów dana jest przez:

$$U_{i,j} = \frac{\alpha}{2} \left[(x_i - \Delta i) - (x_j - \Delta j) \right]^2$$

Całkowita energia kinetyczna:

$$T = \sum_{i=0}^{N} \frac{m}{2} \dot{x}_i^2$$

Całkowita energia potencjalna:

$$U = \sum_{i=1}^{N} \frac{\alpha}{2} (x_{i-1} - x_i + \Delta)^2$$

Równania ruchu wyznaczamy z równania Eulera-Lagrange'a:

$$\frac{d}{dt}\frac{\partial L}{\partial \dot{x}_i} - \frac{\partial L}{\partial x_i} = 0$$

co daje:

$$\ddot{x}_i = \frac{\alpha}{m}(x_{i-1} - 2x_i + x_{i+1})$$

Dla drgań własnych przy ustalonych końcach rozwiązaniem jest fala stojąca:

$$x_i(t) = x_{i,0} + A_i \sin(kx_i) \cos(\omega t)$$

co prowadzi do zależności dyspersji:

$$\omega^2 = \frac{4\alpha}{m}\sin^2\left(\frac{k\Delta}{2}\right)$$

i kwantyzację liczby falowej:

$$k_n = \frac{n\pi}{N\Delta}, \quad \omega_n = 2\sqrt{\frac{\alpha}{m}}\sin\left(\frac{n\pi}{2N}\right)$$

2 Zadania do wykonania

1. Przyjąć parametry symulacji: $N=50,\,\Delta t=0.02,\,\Delta=0.1,\,\alpha=1,\,m=1.$

2. Propagacja zaburzenia:

Warunek początkowy położeń:

$$s_i = x_{i,0} + \frac{\Delta}{3} \exp\left(-\frac{(x_{i,0} - \frac{x_{\text{max}}}{2})^2}{2\sigma^2}\right), \quad \sigma = 3\Delta$$

Brak prędkości początkowych: $\dot{x}_i = 0$.

Symulacja dla nt=5000 kroków czasowych. Zarejestrować w czasie: energię kinetyczną, potencjalną, całkowitą oraz wychylenia atomów. Sporządzić mapę zmian położenia w czasie.

3. Rezonans mechaniczny:

Warunki początkowe: $x_i = x_{i,0}, \dot{x}_i = 0.$

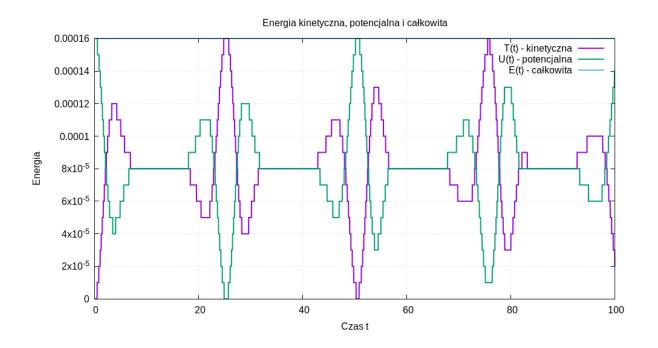
Pobudzany jest atom m=1 siłą o częstości ω_n :

$$\dot{s}_m = \frac{\alpha}{m}(s_{m-1} - 2s_m + s_{m+1}) + \frac{F}{m}\sin(\omega_n t), \quad F = 0.01$$

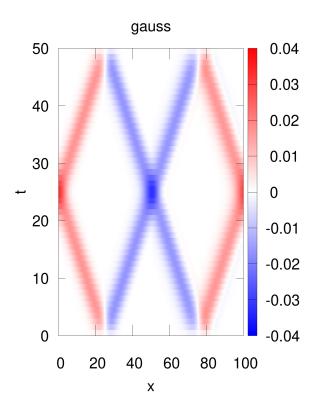
Wykonać symulację dla n=0.9,1.0,1.1,1.5,2.0,5.0. Czas symulacji: $t_{\max}=20\cdot\frac{2\pi}{\omega_n},\ nt=\inf(t_{\max}/\Delta t)$.

Sporzadzić wykresy energii i wychylenia atomów w czasie.

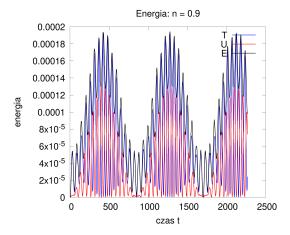
3 Wyniki

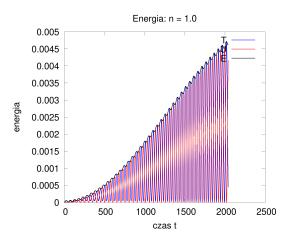
Rysunek 2: Zmiany energii w czasie dla warunków początkowych (zaburzenie Gaussa).

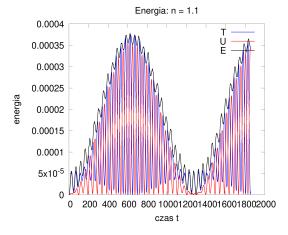
Rysunek 3: Mapa zmian położenia atomów w czasie dla zaburzenia Gaussa.

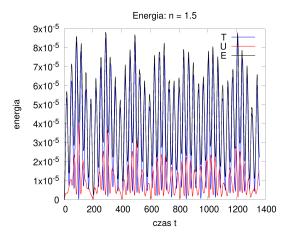
Rysunek 4: Energie dla n = 0.9.

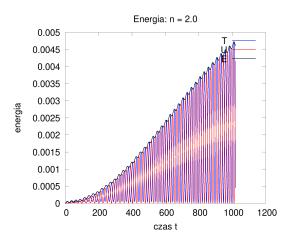
Rysunek 5: Energie dla n = 1,0.

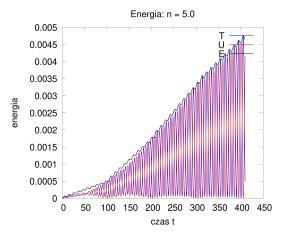
Rysunek 6: Energie dla n = 1,1.

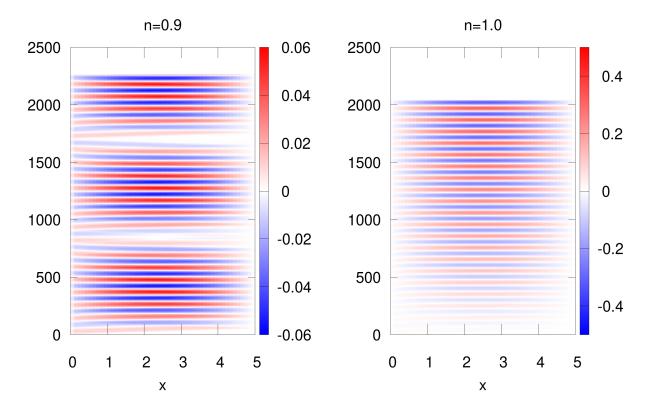
Rysunek 7: Energie dla n = 1,5.

Rysunek 8: Energie dla n = 2,0.

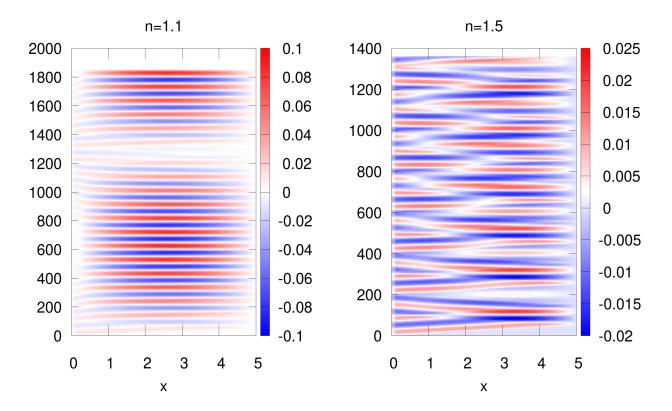

Rysunek 9: Energie dla n = 5,0.

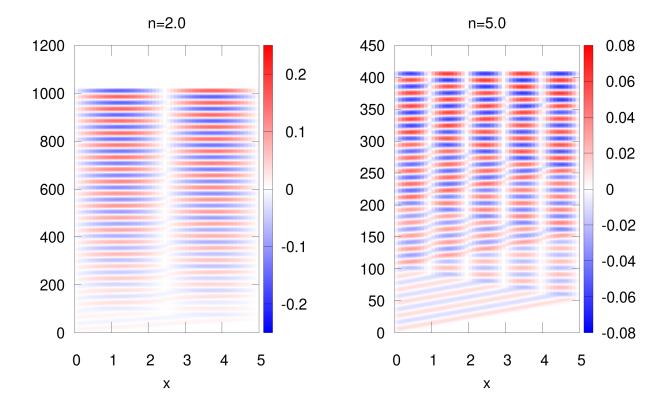
Rysunek 10: Rozchodzenie się zaburzenia dla n=0,9.

Rysunek 11: Rozchodzenie się zaburzenia dla n=1,0.

Rysunek 12: Rozchodzenie się zaburzenia dla n=1,1.

Rysunek 13: Rozchodzenie się zaburzenia dla n=1,5.

Rysunek 14: Rozchodzenie się zaburzenia dla n = 2.0.

Rysunek 15: Rozchodzenie się zaburzenia dla n = 5.0.

Obserwacje

- \bullet Dla n < 1 (np. n = 0.9) obserwujemy dominację energii potencjalnej i częściowe zatrzymanie zaburzenia fala nie rozchodzi się swobodnie.
- \bullet Dla n=1 energia całkowita jest zachowana z bardzo dobrą dokładnością, a zaburzenie rozchodzi się w sposób symetryczny i bez dyspersji.
- Dla n > 1 (np. n = 1,1, 1,5, 2,0, 5,0) fala rozchodzi się z większą prędkością, a pojawia się zauważalna dyspersja fala ulega rozmyciu.
- Całkowita energia układu pozostaje zachowana z bardzo dobrą dokładnością we wszystkich przypadkach, co potwierdza poprawność implementacji metody całkowania RK4.

4 Wnioski

Symulacje propagacji zaburzenia pokazały rozchodzenie się impulsu w łańcuchu w obu kierunkach oraz odbicia od ustalonych końców. Energia całkowita pozostaje zachowana z niewielkimi fluktuacjami numerycznymi.

W eksperymencie rezonansowym zaobserwowano znaczny wzrost energii i amplitudy drgań dla wartości n bliskich całkowitym, zgodnie z przewidywaniami teoretycznymi. Dla wartości n oddalonych od rezonansu system wykazuje jedynie niewielką odpowiedź, co potwierdza selektywność odpowiedzi rezonansowej łańcucha.

Literatura

[1] Instrukcja do ćwiczenia UPEL